

Arrest

nr. 281 063 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 LAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat N. MALANDA en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 23 januari 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 4 februari 2019 om internationale bescherming. Op 12 mei 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de etnie Umbundu. U bent geboren op (...) 1980 te Luanda, wijk Samba. U bent niet gehuwd, en hebt twee zonen bij twee verschillende vaders: J. J. C. B. A. (...) geboren op (...) 2015 te Luanda (O.V. (...)) en V. D. C. B. (...) geboren op (...) 2020 te Heusden-Zolder met de Zweedse nationaliteit (O.V. (...)).

In 2015 begon u een job bij de juridische afdeling van F. L. (...) als secretaresse voor advocaat A. G. Z. C. (...). Uw baas A. (...) was tevens politiek actief in de partij UNITA en werkte als secretaris van Mr. I. S. (...). In oktober 2018, kwamen vier mannen van de Angolese staatsveiligheid naar uw kantoor. Uw baas A. (...) was op dat moment niet aanwezig. De mannen toonden u foto's van personen en bedreigden u zodat u een getuigenis zou afleggen tegen uw baas dat u hem in het gezelschap van de personen op de foto had gezien. U weigerde dit echter te doen omdat dit niet de waarheid was. Hierop werd u verder bedreigd met insinuaties dat ze u zouden doden indien u niet zou doen wat ze u vroegen en werd u door één van de mannen gedwongen hem oraal te bevredigen. Na dit incident belde u uw baas A. (...) op, maar u kon hem niet bereiken. U besloot diezelfde dag uw job op te zeggen en u keerde terug naar huis in Kilamba. Vijftien dagen later kwamen dezelfde vier mannen van de Angolese staatsveiligheid naar uw huis. Ze zetten u opnieuw onder druk om een getuigenis af te leggen tegen uw ex-baas. Ze bedreigden u met insinuaties dat ze u zouden doden en u werd tevens verkracht door twee van de mannen. Na dit incident ging u naar uw moeder en vertelde haar wat er was gebeurd, door de schok kreeg u moeder een ACV (herseneninfarct). U contacteerde uw vriend R. (...) om hem te vertellen wat er was gebeurd. Hierop vroeg R. (...) aan u om hem de documenten van u en uw zoon J. (...) te geven en begon hij regelingen te treffen om het land uit te reizen. U verliet Angola met het vliegtuig vanuit Luanda in december 2018, samen met R. (...) en uw zoon J. (...). U kwam aan in Porto, in een onbekend land dat niet Portugal was. R. (...) bracht u naar een huis met andere vrouwen en liet u daar achter zonder enig document. Eenmaal in het huis bij de vrouwen, bleek dat u in een huis van prostitutie was beland. De vrouwen hielpen u de plek te verlaten en u ging te voet op weg. Bij een tankstation klampt u een man aan die u vervolgens naar zijn vrouw bracht om u te helpen. U vroeg aan deze man en zijn vrouw dat ze u naar de politie konden brengen, maar in de plaats voerden de man en de vrouw u naar een kantoor van de United Nations in een onbekend land, waar u een asielaanvraag deed. U kwam aan in België op 23 januari 2019 en deed een verzoek om internationale bescherming op (...) 2019.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een kopie van uw paspoort, een kopie van het paspoort van uw zoon J. (...), een kopie van de geboorteakte van uw zoon V. (...), een kopie van het paspoort van uw zoon V. (...), een kopie van het paspoort en van de identiteitskaart van de vader van uw zoon V. (...), een kopie van een referentiebrief van uw baas A. G. Z. C. (...), een kopie van het paspoort van uw baas A. (...), een kopie van de UNITA partijkaart van uw baas A. (...), en een kopie van de documenten van de asielpcedure van uw baas in Zweden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw herkomstland te zijn ontvlucht en niet te kunnen terugkeren omdat u vreest gedood te worden door de Angolese staatsveiligheid omdat uw baas betrokken is bij politiek als lid van de oppositiepartij UNITA en omdat de staatsveiligheid gelooft dat u belangrijke geheimen hebt van uw baas (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 28).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkzaam was als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C. (...) in het bedrijf F. L. (...) en dat u als gevolg van de politieke activiteiten van uw baas A. (...) bij de oppositiepartij UNITA, zou geviseerd worden door agenten van de

staatsveiligheid. Uw verklaringen over uw bedrijf zijn immers dermate vaag en uw kennis over de activiteiten van uw baas zijn dermate beperkt dat er weinig geloof kan aan worden gehecht.

U verklaarde dat u onmiddellijk na uw studies in 2015 aan de slag ging bij F. L. (...), waar u tot aan uw vertrek uit Angola in 2018 werkte op de juridische dienst als enige secretaresse van de advocaat A. Z. G. C. (...). Het bedrijf was gelegen in Maianga, Luanda (NPO p. 8-9). U gevraagd om meer te vertellen over het bedrijf waar u werkte, verklaarde u dat het een bedrijf was van import en export van werkmateriaal en bouwmaterialen en dat u in de juridische afdeling werkte. U gevraagd met wat voor zaken de juridische afdeling zich bezig hield, verklaarde u vaagweg "het hield zich bezig met problemen met klanten, met de politieproblemen, dus ik ga ervan uit dat het zich bezig hield met het criminele domein" (NPO p.9). U verder gevraagd wat voor problemen zich dan zoal voordeden met de politie, verklaarde u opnieuw zeer vaag "er waren allerlei soorten criminele accusaties, en ze werden gevraagd om legaal bijgestaan te worden" (NPO p.9). U voor een derde keer door de protection officer verder verduidelijking gevraagd en gevraagd wat voor criminele accusaties het dan waren, verklaarde u opnieuw weinig concreet "soms waren er klanten die documenten presenteerden, en de politie zei dan dat de documenten niet correct waren, en het betekent niet valse documenten, maar gewoon niet correct, en dan hadden ze een advocaat nodig om hen te verdedigen" (NPO p.9). Het is opvallend dat u ondanks verschillende aanmoedigingen van de protection officer geen enkel concreet voorbeeld kan geven van zaken die werden behandeld op de juridische dienst waar u werkte, temeer daar u verklaarde dat u en uw baas de enigen waren die in dat departement werkten (NPO p.22). Niet alleen slaagt u er niet in om een concreet voorbeeld te geven van juridische zaken die in uw dienst werden behandeld, u kan evenmin een concreet voorbeeld geven van zaken waar uw baas A. (...) aan werkte terwijl u zijn enige secretaresse was (NPO p.9, 16). U verklaarde dat hij advocaat was en dat hij zijn eigen advocatenkantoor had binnen het bedrijf F. L. (...) met de gelijknamige naam 'F. L. (...)' (NPO p.16). U gevraagd om een voorbeeld te geven van zaken waar uw baas aan werkte, verklaarde u opnieuw zeer vaag "het waren juridische zaken". U gevraagd waarover deze zaken gingen, blijft u het antwoord verschuldigd (NPO p.16).

Het feit dat u enerzijds de enige secretaresse was voor A. (...) en in die hoedanigheid verantwoordelijk was voor het maken van al zijn afspraken, het beheren van zijn agenda, het regelen van zijn reizen, het in orde brengen van zijn facturen en rekeningen, het opbellen van zijn klanten om te zien of ze al dan niet beschikbaar waren, maar dat u anderzijds geen enkel concreet voorbeeld kan geven van een zaak waar uw baas mee bezig was, ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw relaas (NPO p.9,10). Niet alleen kan u geen enkel concreet voorbeeld geven van de zaken van uw baas, het is ook opmerkelijk dat u geen enkele informatie kan geven over zijn klanten, dit terwijl u nochtans persoonlijk contact had met de klanten wanneer u hen opbelde om hun beschikbaarheid na te gaan of wanneer u hen verwelkomde aan de receptie voor een meeting (NPO p. 23). Wanneer u immers gevraagd werd om voorbeelden te geven van meetings die u zoal moest plannen, met welke personen om welke reden etc. verklaarde u dat u de meetings enkel plande maar er niet in deelnam. U gevraagd met wie uw baas deze meetings had, verklaarde u dat u hen enkel zag binnenkomen maar dat u niet wist wie ze waren of wat hun identiteit was (NPO p.10, 23). Het komt weinig geloofwaardig over en het getuigt van weinig professionalisme dat u als secretaresse geen enkel idee heeft over de klanten van uw baas, dat u verklaart geen namen te kennen terwijl u hen wel moet contacteren om afspraken vast te leggen en hen wel moet verwelkomen voor aanvang van de meeting. U verklaarde dat u zich geen enkele naam herinnert omdat het niet uw familieleden zijn en omdat het gewoon klanten zijn waarvoor u dingen organiseert, maar dat u hun namen niet onthoudt (NPO p.23).

Dat u zich niet de namen kan herinneren van klanten is één ding, maar dat u niet eens een naam kan noemen van uw collega's in het bedrijf en zelfs geen enkele indicatie kan geven van het aantal werknemers in uw bedrijf, is compleet ongeloofwaardig (NPO p.23). U gevraagd hoeveel mensen in uw kantoor werkte, verklaarde u enkel "het was een groot kantoor, ik heb geen idee" (NPO p.22) U verklaarde dat er in het bedrijf nog andere secretaresses werkzaam waren, maar dat u niet veel gaf om de anderen en dat u gewoon binnen kwam, uw werk deed en terug buitenging. U gevraagd met welke mensen u nog zoal moest samenwerken, en wie zoal uw collega's waren verklaart u gewoonweg "nee" (NPO p.9). U verklaarde dat er naast uw kantoor andere kantoren waren, die zich met andere thema's bezighielden, dat er een receptioniste was die u telkens opbelde wanneer de klanten zich aanmeldden. U gevraagd hoe het komt dat u geen enkele naam kent van andere collega's in uw bedrijf, verklaarde u dat u geen vriendelijk persoon was met iedereen die er werkte en dat u verkoos om gereserveerd te zijn, dat u niet echt contact maakte en niet graag vriendschappen maakt met vrouwen. Uiteindelijk noemt u de voornaam van één collega, een man van de verzekeringsmaatschappij in het gebouw, genaamd 'W. (...)' (NPO p.23). Tot slot, wanneer u gevraagd wordt naar een zeer concrete en gedetailleerde beschrijving van uw kantoor

en uw werkruimte, blijft u zeer op de vlakte en komt u niet verder dan een analogie te trekken met de kantoren en ruimte-indeling op het CGVS (NPO p.22).

Verder kon u ook niet aannemelijk maken dat u persoonlijk geviseerd zou worden door de Angolese staatsveiligheid omwille van de politieke activiteiten van uw baas voor de oppositiepartij UNITA. Afgezien van uw baas die zogenaamd lid zou zijn van UNITA, hebt u geen enkele band met deze partij, noch bent u zelf betrokken in enige politieke activiteiten (NPO p.17). Uw kennis van UNITA en van de activiteiten van uw baas bij UNITA is uiterst beperkt en zelf stemde u tijdens de laatste verkiezingen in 2017 voor de regerende partij MPLA (NPO p. 18). U verklaarde dat u te weten kwam dat uw baas lid was van de UNITA, één jaar nadat u er begon te werken omdat hij een T-shirt aanhad van UNITA in een periode van interne partij verkiezingen. U gevraagd sinds wanneer uw baas lid was van de UNITA, verklaarde u vaagweg dat hij militant was sinds "vele jaren" en tevens de secretaris was van I. S. (...) (NPO p.17). U voegde eraan toe dat Samakuva bovendien de president zou worden van UNITA en dat het op het moment van uw persoonlijk onderhoud (op 22 oktober 2021) nog niet formeel was, maar dat het wel al geweten was. U vervolgens gevraagd wie dan de president was van UNITA toen u nog in Angola was, verklaarde u dat die persoon is overleden, het was "Jonas Malheiro Savimbi" (NPO p.17). Echter, uit de beschikbare landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Savimbi reeds overleed in 2002, maar liefst 13 jaar voor u begon te werken voor uw baas A. (...). Savimbi werd in 2003 opgevolgd door I. S. (...), die tot 2017 aan het roer stond van de partij. In 2017 gaf die laatste de fakkel door aan Adalberto da Costa (zie landeninfo). Uw verklaring dat Savimbi de president was van UNITA toen u nog in Angola was en dat Samakuva president zou worden in oktober 2021 strookt dus niet met de realiteit. Verder kon u ook niet concreet duiden wat uw baas deed als 'militant' in de partij. U verklaarde slechts vaagweg "het betekent dat je een actieve persoon bent in de politieke partij, dat je deelneemt in de manifestaties, hij was ook de secretaris van Mr. I. S. (...)" (NPO p.17). U gevraagd wat uw baas dan moest doen als secretaris, verklaarde u enkel "hij reisde veel in gezelschap van Mr. I. (...)" U gevraagd of u nog meer informatie kon geven over wat uw baas deed als secretaris van I. (...), verklaarde u echter "ik weet het niet" (NPO p. 18). U gevraagd of u nog andere mensen kent die actief zijn bij UNITA of lid zijn, verklaart u "nee" (NPO p.17). Het is opmerkelijk dat indien uw baas werkelijk zo een actief lid is bij de partij UNITA, zelfs in een UNITA T-shirt komt werken, bovendien de secretaris is van de president van de partij, dat u geen enkel andere persoon kent bij UNITA. Ook dit komt weinig geloofwaardig over.

Verder is het ook bizar, dat wanneer u te weten komt dat uw baas werkzaam is voor UNITA, u zich geen enkele vraag stelt wanneer uw baas u waarschuwt dat het feit dat hij lid is van UNITA mogelijks problemen kan creëren voor u. U verklaarde "Ik ontdekte het omdat mijn baas nooit over zijn privé zaken sprak met mij, maar eens zag ik hem met een UNITA T-shirt en het was in de buurt van de verkiezing tijd. En ik zei "ah bent u bij UNITA?", en hij zei "ja, dit kan misschien problemen geven voor u, heb je daar een probleem mee"? en ik zei "nee helemaal niet, ik was gewoon curieus" en hij zei me, "ik hoop dat dit je niet beperkt om verder te werken met mij", en ik zei "helemaal niet, het is iets apart, dat is uw leven, dat is mijn leven, het was gewoon een vraag uit nieuwsgierigheid." (NPO p.17). Het feit dat u geen enkele reflectie toonde over deze opmerking van uw baas, getuigt van een grove naïviteit en komt weinig geloofwaardig over.

Uw gebrek aan kennis over de politieke activiteiten van uw baas en uw gebrek aan interesse hierin is niet alleen ongeloofwaardig gezien uw positie als enige secretaresse van uw baas, ze staat bovendien fel in contrast met het feit dat de politieke activiteiten van uw baas de enige reden zijn waarom u door de Angolese staatsveiligheid werd geviseerd. Gezien de belangrijke rol die de politieke activiteiten van uw baas hebben gespeeld in de vervolging van uw persoon door de Angolese staatsveiligheid, kan minstens verwacht worden dat u meer inspanningen zou geleverd hebben om informatie hierover te bekomen, temeer daar u nog steeds in contact staat met uw baas die in de asielpcedure zit in Zweden (NPO p.26).

U verklaarde dat u na de vervolgingsfeiten in Angola tevergeefs probeerde terug in contact te komen met uw baas. Pas toen u in België was, slaagde u erin om via uw zus en uw collega W. (...), in contact te komen met uw baas, die ondertussen zelf gevlucht was en een asielpcedure was gestart in Zweden. Uw zus bezorgde u het telefoonnummer van uw baas in Zweden en u contacteerde hem via telefoon (NPO p.26). U gevraagd wat uw baas u vertelde over wat er precies gebeurd was in Angola, verklaarde u dat hij tot op vandaag nooit uitlegde wat er daar gebeurde en dat hij gewoon zei dat hij blij was dat u veilig in België was geraakt en dat hij zelf veilig in Zweden was. Verder zei hij dat het "waarschijnlijk vervolging is omwille van politieke redenen". U door de protection officer gevraagd of u geen verdere uitleg hebt gevraagd aan uw baas over wat er precies gebeurd was, verklaart u vaagweg "ik heb dit al geantwoord, hij zei dat het politieke problemen waren". U gevraagd of uw baas nog meer uitleg gaf, verklaarde u louter "nee hij deed het niet". Het feit dat u verder geen enkel detail kan geven of meer concrete informatie over de concrete "politieke problemen", of over de omstandigheden van uw baas zijn vertrek, wat er met hem

was gebeurd, waarom hij dan precies moet vertrekken, zet de geloofwaardigheid van uw relaas danig op de helling (NPO p. 26).

Verder kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt die de geloofwaardigheid van uw beweerde samenwerking met A. (...) verder op de helling zet. U verklaarde dat uw baas A. (...) woonde in de wijk Nova Vida in Luanda (NPO p. 16). Het bedrijf van uw baas F. L. (...) was gelegen in Maianga (NPO p. 8). In de door u neergelegde documenten, met name de referentiebrieven van uw baas, staat dat u werkzaam was als zijn secretaresse van 2015 tot 2018 voor het bedrijf F. L. (...), hetgeen reeds een andere schrijfwijze is dan wanneer u het noteerde op het CGVS ("F. (...) zie NPO – vastgeniet blad "geschreven notities VZ"). In de brief staat verder het volledige adres van F. L. (...): (...). Uit informatie ter beschikking tot het CGVS, blijkt echter dat dit exacte adres niet de zetel is van het bedrijf F. L. (...), maar wel de woonplaats van "uw baas" (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – Diario da Republica 24/08/2015 p.15409). De door u neergelegde brief van uw baas heeft bovendien een geringe bewijswaarde. Niet alleen is het door u neergelegde document slechts een kopie en is het dus gemakkelijk te vervalsen met allerhande knip- en plakwerk en kan het bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt, het werd bovendien opgesteld op uw vraag om dit aan te wenden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en heeft aldus een gesolliciteerd karakter. Ook zijn de verklaringen in de brief uiterst summier. Het vermeldt slechts dat uw baas A. (...) sinds 9 februari 2019 in Zweden verblijft omwille van dezelfde problemen/ politieke vervolging. Verder biedt hij zijn excuses aan voor het risico dat hij voor u veroorzaakte en het misbruikt dat u hebt geleden door toedoen van de staatsveiligheid. Het document geeft echter geen enkele bijkomende informatie over de politieke activiteiten van uw baas die tot de vervolging zouden hebben geleid en vermeldt slechts dat hij betrokken was in de Angolese politie in de UNITA partij sinds 1988. Gezien uw baas geboren is in 1973, betekent dit dat hij zich reeds op de leeftijd van 15 jaar aansloot bij UNITA, hetgeen ten minste opmerkelijk is te noemen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat het feit dat u pas twee maanden na de feiten die zich afspeelden in oktober 2018 (NPO p.8, 20) het land verliet, nota bene met een paspoort onder uw eigen naam, uw vrees ten aanzien van de staatsveiligheid danig relativeert. Ook over uw reis uit Angola legt u overigens uiterst vage en weinig consistente verklaringen af, hetgeen sterk de indruk wekt dat u zaken probeert achter te houden of de redenen van uw vertrek anders tracht voor te stellen. U verklaarde dat u Angola verliet in december 2018 (NPO p. 7). U gevraagd of dit de eerste keer was dat u uit Angola reisde verklaarde "ja" (NPO p. 13). U verklaarde verder dat u reisde met uw eigen paspoort (NPO p.19). U gevraagd of in dit paspoort ook een visum stond, antwoordde u dat het een visum bevatte voor Namibië, Portugal en Brazilië. U gevraagd wanneer u naar deze landen reisde, verklaarde u dat u naar Portugal reisde in 1998, naar Brazilië in 2010 en naar Namibië in 2017. Dit terwijl u, toen u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud door de protection officer werd gevraagd of u ooit eerder Angola verliet, verklaarde dat dit de eerste keer was (NPO p.13). U gevraagd of u een visum gebruikte voor uw laatste reis uit Angola, verklaarde u dat u de documenten nooit hebt gezien, omdat uw vriend R. (...) al uw documenten bij zich hield en u uw paspoort nooit teruggaf (NPO p.19-20). U verklaarde dat u R. (...) kende van vroeger, dat hij een heel attente persoon was en dat jullie altijd samen uitgingen, en dat hij de persoon was bij wie u zich comfortabel voelde om uw problemen te vertellen. Het is weinig overtuigend dat u uw vriend R. (...) vertrouwde om al uw documenten bij zich te houden en uw reis voor u te regelen, terwijl u anderzijds niet eens zijn volledige naam kent, of kan zeggen wat hij doet van job (NPO p. 15, 20). Verder is het zeer opmerkelijk dat u verklaarde naar 'Porto' te zijn gevlogen, maar dat u niet weet in welk land dit was en dat u zelfs beweert dat het niet in Portugal was (NPO p. 13). Uit het visumdossier toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat u een visum aanvraag voor Portugal op 24 april 2018, reeds 6 maanden voor de beweerde vervolgingsfeiten van oktober. Dit visum bevat bovendien verschillende kopieën van uw persoonlijke documenten, zoals uw paspoort en identiteitskaart, alsook verschillende documenten die door u werden ondertekend. Het feit dat u verklaart dat u de visumdocumenten voor uw reis in 2018 dan ook nooit zou hebben gezien, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zou gevisieerd worden door de Angolese staatsveiligheid omwille van de politieke activiteiten van uw baas A. (...) voor de oppositiepartij UNITA. Aldus kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten, met name de seksuele aanranding en verkrachting die u in het kader van de bedreigingen door de staatsveiligheid zou hebben meegemaakt.

Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ter staving van uw verzoek legde u de identiteitsdocumenten van uzelf, uw zonen en de vader van uw zoon V. (...) neer. Het dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft de documenten van uw baas uit Zweden, inclusief een kopie van zijn paspoort, kan enkel worden vastgesteld dat hij in Zweden asiel aanvraagde, maar deze geven geen enkele informatie over de motieven van de asielaanvraag van A. (...), noch kunnen deze documenten staven dat u werkelijk zijn secretaresse was. De meegestuurde kopie van de lidkaart van A. (...) van UNITA, heeft slechts een geringe bewijswaarde aangezien dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken zijn. Dit document is bijgevolg onvoldoende om de lacunes in uw relaas op te vullen.

In hoofde van uw kinderen J. J. C. B. A. (...) (O.V. (...)) (met Angolese nationaliteit) en V. D. C. B. (...) (met de dubbele nationaliteit Zweeds en Angolees) (O.V. (...)), die uw procedure volgen, vreest u bij een terugkeer naar Angola omwille van dezelfde redenen als uzelf. U haalde verder geen specifieke vrees aan in hoofde van uw kinderen ten opzichte van Angola (NPO p. 28). Aangezien uw problemen hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, kan in hoofde van uw kinderen geen risico bij terugkeer worden aangenomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na het geven van een korte theoretische toelichting bij de door haar geschonden geachte bepalingen en het zorgvuldigheidsbeginsel en van een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing voert verzoekster het volgende aan ter weerlegging van deze motieven:

"Verzoekster heeft haar identiteit en nationaliteit gestaafd aan de hand van bewijskrachtige stukken, zodat hierover geen enkele twijfel kan bestaan.

2.1. Betreffende de activiteiten van verzoekster als secretaresse van de heer A. Z. G. C. (...)
Verzoekster is geboren op (...) 1980. Heden is zij 42 jaar oud. Zij behoort tot de Umbundu etnie. Zij is christene (protestantse, pentecostaanse). In haar land was zij alleenstaande moeder van haar eerste kind, zij is nooit gehuwd geweest.

Zij blijkt van bescheiden komaf te zijn.

Haar vader is truckchauffeur geweest en haar moeder is naaister (p.10 van de notities van het persoonlijk onderhoud).

Na drie jaar studies "administratie" begon verzoekster als secretaresse te werken.

Zij geeft aan dat haar werk voor de heer A. G. Z. C. (...) inhield dat zij zijn meetings, zijn reizen en de meetings met de cliënten die hij ontving inplande, ook meetings in verband met de partij waartoe hij behoorde ze hield zich ook bezig met "public relations activiteiten" (notities persoonlijk onderhoud p. 8 en p.9). Zij verduidelijkt dat zij met "public relations activiteiten" activiteiten bedoelt zoals naar de bank gaan, facturen betalen, rekeningen betalen of soms internet betalen.

Verzoekster legde uit dat de heer A. G. Z. C. (...) zowel voor het bedrijf F. L. (...) werkte alsook van zijn kantoor binnen het bedrijf ook eigen zaken benaastigde (zie p. 16 van de notities van het persoonlijk onderhoud).

Uit haar verklaringen blijkt inderdaad dat ze niet veel afwist van de problemen van de cliënten, zij verklaart immers bijvoorbeeld over de zaken waarmee de juridische afdeling zich bezighield "het hield zich bezig

met problemen van de klanten, met politieproblemen, dus ik ga ervanuit dat ze zich bezig hielden met het criminele domein".

Als secretaresse zegt ze 160.000 kwanza per maand te hebben verdiend (p.10 van de notities van het persoonlijk onderhoud). Dit blijkt aan de zeer lage kant te zijn (stuk 3).

Uit de manier van antwoorden van verzoekster blijkt dat ze geen hoge functie had, dat ze een louter ondersteunende, logistieke functie had, en niet op de hoogte was van de grond van de zaken en de gesprekken.

De taak van secretaresse op verschillende manieren kan worden ingevuld.

Dat verweerder er onterecht van uitgaat dat verzoekster innig betrokken diende te worden bij alle zaken van haar baas. Terwijl in juridische zaken een zekere mate van discretie, zelfs naar het ondersteunend personeel toe, zeker niet als ongewoon kan worden aanzien.

Verweerder verwijst naar de brief van de heer A. G. Z. C. (...) die bij het dossier van verzoekster werd gevoegd en waarin hij bevestigde dat verzoeker van 2015 tot 2018 voor hem actief is geweest en stelt dat dit document een geringe bewijswaarde zou hebben omdat het slechts een kopie zou zijn, en dus gemakkelijk te vervalsen zou zijn. Verwerende partij komt echter niet verder dan deze vaststelling en bewijst generlei dat er weldegelijk sprake van vervalsing zou zijn. Zij had echter ook kunnen vragen aan de advocate om de mail van de heer A. G. Z. C. (...) te forwarden, dan wel, advocate had desgevallend, op verzoek van het CGVS, aan de heer A. G. Z. C. (...) kunnen vragen om de mail rechtsreeks aan hun diensten te richten... Er waren voldoende manieren om zich te vergewissen van de authenticiteit in plaats van deze gewoonweg naast zich te leggen.

Het door verwerende partij aangehaald verschil in schrijfwijze tussen "F. L. (...)" en "F. L. (...)" is zodanig onbeduidend dat dit geen enkel verschil dient uit te maken in de beoordeling van het verzoek tot internationale bescherming van verzoekster.

Het Commissariaat-generaal moet immers meewerken aan de feitenvinding.

Verzoekster wenst in die zin te verwijzen naar het arrest 261.886 van 8.10.2021 van Uw Raad, waarin wordt verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, en artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, als omzetting van artikel 4, lid 3, onder b) van de richtlijn 2011/95, die de verwerende partij de verplichting oplegt om het verzoek op individuele basis te beoordelen, waarbij onder meer rekening dient te worden gehouden met de door de verzoeker overgelegde relevante documenten, zonder te vereisen dat die documenten noodzakelijkerwijs geauthentiseerd zijn of afkomstig zijn van een objectief verifieerbare bron.

Hoewel de brief inderdaad een gesolliciteerd karakter vertoont, kan er niet louter om die reden aan diens bewijskracht worden getwijfeld. Deze dient beoordeeld te worden rekening houdend met alle elementen van de zaak. Waarbij er in casu er een zeker gewicht aan deze brief mag worden toegekend. Dat er bovendien door Zweden afgeleverde identiteitsdocumenten bij de brief waren gevoegd, die verzoekster moeilijk bemachtigd kon hebben zonder effectief met de heer A. G. Z. C. (...) in contact te hebben gestaan. Dat dit haar relaas onderschraagt.

Wat het adres "sito na travessa Sa da Bandeiran° 3, 3° esquerdo Maianga/Luanda" betreft (p. 4 van de bestreden beslissing), verwijst verwerende partij naar stukken uit het administratief dossier die echter niet bij de bestreden beslissing werden gevoegd, zodat verzoekster er pas na aanhangig making van het beroep kennis van zal kunnen nemen. Zij behoudt zich dan ook recht voor om hier verder standpunt over in te nemen in een later stadium gelet op het recht op een eerlijk proces en de rechten van de verdiging indachtig.

Dat het dan ook onterecht is dat verwerende partij de verklaringen van verzoekster ongeloofwaardig achtte.

2.2. Betreffende het feit dat verzoekster al dan niet in het vizier van de staatsveiligheid is gekomen en de rol van de gebrekkige kennis van verzoekster wat de politieke situatie van haar baas en de algemene politieke situatie in haar herkomstland betreft

Verzoekster zelf heeft inderdaad geen enkele band met de UNITA partij.

Zij heeft geen enkele politieke activiteiten gehad.

Zij heeft weinig interesse voor de politiek.

Nu zij geen lid was van UNITA is het begrijpelijk dat zij hiervoor weinig interesse had en weinig over afwist. Haar vader actief geweest bij de regeringspartij MPLA, maar meer wist ze er niet over...

Verzoekster werd echter vervolgd omwille van een vermeende band met haar band, en niet omwille van haar werkelijke betrokkenheid.

Zij geeft aan dat de veiligheidsdiensten haar wilden dwingen om een getuigenis te maken tegen haar baas.

Haar vrees stemt uit haar gebrek aan medewerking met de veiligheidsdiensten.

Haar eigen politieke overtuigingen (het feit dat ze voor MPLA stemde), politieke kennis of kennis van de activiteiten van haar baas zijn niet ter zake dienend.

2.3. Betreffende het feit dat verzoekster pas 2 maanden na de feiten het land verliet

Na de "gebeurtenissen" verhuisde zij naar haar moeder, waar ook een zus en neefjes woonden.

Verzoekster diende voorbereidingen te treffen voor haar vertrek.

Een termijn van 2 maanden is niet ongewoon lang.

Verzoekster behoudt zich het recht om na inzage van het administratief dossier te repliceren op de argumenten betreffende de visumaanvraag, die in haar administratief dossier beschikbaar zouden zijn.

Zij werd hier immers niet mee geconfronteerd tijdens haar persoonlijk onderhoud en deze documenten werden ook niet bij de bestreden beslissing gevoegd."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een document, getiteld "Average salary in Luanda 2022", als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/5, 48/7 en 48/9 van de Vreemdelingenwet, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepalingen geschonden acht. Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat zij doorheen haar verklaringen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade niet aannemelijk heeft gemaakt, nu (i) zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij werkzaam was als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C. in het bedrijf F. L., (ii) zij verder ook niet aannemelijk kon maken dat zij persoonlijk geviséerd zou worden door de Angolese staatsveiligheid omwille van de politieke activiteiten van haar baas voor de oppositiepartij UNITA, (iii) het feit dat zij pas twee maanden na de feiten die zich afspeelden in oktober 2018 het land verliet, *nota bene* met een paspoort onder haar eigen naam, haar vrees ten aanzien van de staatsveiligheid danig relativeert, (iv) er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde vervolgingsfeiten, met name de seksuele aanranding en verkrachting die zij in het kader van de bedreigingen door de staatsveiligheid zou hebben meegemaakt en (v) de documenten die zij voorlegt onvoldoende zijn om de lacunes in haar relaas op te vullen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de

motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Angola, te hebben verlaten uit vrees voor de agenten van de Angolese staatsveiligheid, die haar zouden viseren omwille van haar werk als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C., die politieke activiteiten zou hebben bij de oppositiepartij UNITA. In oktober 2018 zouden vier mannen van de Angolese staatsveiligheid naar haar kantoor zijn gekomen en haar bedreigd hebben opdat zij tegen haar baas een valse getuigenis zou afleggen. Zij zou dit geweigerd hebben, waarop zij verder bedreigd zou zijn en door één van de mannen gedwongen zou zijn om hem oraal te bevredigen. Diezelfde dag zou zij haar ontslag hebben gegeven. Vijftien dagen later zouden dezelfde vier mannen naar haar huis zijn gekomen en haar opnieuw onder druk hebben gezet om een getuigenis af te leggen tegen haar ex-baas. Zij zou hierbij met de dood bedreigd zijn en verkracht zijn door twee van de mannen. In december 2018 zou verzoekster samen met haar vriend R. en haar zoon het land verlaten hebben.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoekster er niet in slaagt om haar vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij werkzaam was als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C. in het bedrijf F. L. omdat haar verklaringen over dat bedrijf dermate vaag zijn en haar kennis over de activiteiten van haar baas dermate beperkt is dat daaraan weinig geloof kan worden gehecht. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"U verklaarde dat u onmiddellijk na uw studies in 2015 aan de slag ging bij F. L. (...), waar u tot aan uw vertrek uit Angola in 2018 werkte op de juridische dienst als enige secretaresse van de advocaat A. Z. G. C. (...). Het bedrijf was gelegen in Maianga, Luanda (NPO p. 8-9). U gevraagd om meer te vertellen over het bedrijf waar u werkte, verklaarde u dat het een bedrijf was van import en export van werkmateriaal en bouwmaterialen en dat u in de juridische afdeling werkte. U gevraagd met wat voor zaken de juridische afdeling zich bezig hield, verklaarde u vaagweg "het hield zich bezig met problemen met klanten, met de politieproblemen, dus ik ga ervan uit dat het zich bezig hield met het criminele domein" (NPO p.9). U verder gevraagd wat voor problemen zich dan zoal voordeden met de politie, verklaarde u opnieuw zeer vaag "er waren allerlei soorten criminele accusaties, en ze werden gevraagd om legaal bijgestaan te worden" (NPO p.9). U voor een derde keer door de protection officer verder verduidelijking gevraagd en gevraagd wat voor criminele accusaties het dan waren, verklaarde u opnieuw weinig concreet "soms waren er klanten die documenten presenteerden, en de politie zei dan dat de documenten niet correct waren, en het betekent niet valse documenten, maar gewoon niet correct, en dan hadden ze een advocaat nodig om hen te verdedigen" (NPO p.9). Het is opvallend dat u ondanks verschillende aanmoedigingen van de protection officer geen enkel concreet voorbeeld kan geven van zaken die werden behandeld op de juridische dienst waar u werkte, temeer daar u verklaarde dat u en uw baas de enigen waren die in dat departement werkten (NPO p.22). Niet alleen slaagt u er niet in om een concreet voorbeeld te geven van juridische zaken die in uw dienst werden behandeld, u kan evenmin een concreet voorbeeld geven van zaken waar uw baas A. (...) aan werkte terwijl u zijn enige secretaresse was (NPO p.9, 16). U verklaarde dat hij advocaat was en dat hij zijn eigen advocatenkantoor had binnen het bedrijf F. L. (...) met de gelijknamige naam 'F. L. (...)' (NPO p.16). U gevraagd om een voorbeeld te geven van zaken waar uw baas aan werkte, verklaarde u opnieuw zeer vaag "het waren juridische zaken". U gevraagd waarover deze zaken gingen, blijft u het antwoord verschuldigd (NPO p.16).

Het feit dat u enerzijds de enige secretaresse was voor A. (...) en in die hoedanigheid verantwoordelijk was voor het maken van al zijn afspraken, het beheren van zijn agenda, het regelen van zijn reizen, het in orde brengen van zijn facturen en rekeningen, het opbellen van zijn klanten om te zien of ze al dan niet beschikbaar waren, maar dat u anderzijds geen enkel concreet voorbeeld kan geven van een zaak waar uw baas mee bezig was, ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw relaas (NPO p.9,10). Niet alleen kan u geen enkel concreet voorbeeld geven van de zaken van uw baas, het is ook opmerkelijk dat u geen enkele informatie kan geven over zijn klanten, dit terwijl u nochtans persoonlijk contact had met de klanten wanneer u hen opbelde om hun beschikbaarheid na te gaan of wanneer u hen verwelkomde aan de receptie voor een meeting (NPO p. 23). Wanneer u immers gevraagd werd om voorbeelden te geven van meetings die u zoal moest plannen, met welke personen om welke reden etc. verklaarde u dat u de

meetings enkel plande maar er niet in deelnam. U gevraagd met wie uw baas deze meetings had, verklaarde u dat u hen enkel zag binnenkomen maar dat u niet wist wie ze waren of wat hun identiteit was (NPO p.10, 23). Het komt weinig geloofwaardig over en het getuigt van weinig professionalisme dat u als secretaresse geen enkel idee heeft over de klanten van uw baas, dat u verklaart geen namen te kennen terwijl u hen wel moet contacteren om afspraken vast te leggen en hen wel moet verwelkomen voor aanvang van de meeting. U verklaarde dat u zich geen enkele naam herinnert omdat het niet uw familieleden zijn en omdat het gewoon klanten zijn waarvoor u dingen organiseert, maar dat u hun namen niet onthoudt (NPO p.23).

Dat u zich niet de namen kan herinneren van klanten is één ding, maar dat u niet eens een naam kan noemen van uw collega's in het bedrijf en zelfs geen enkele indicatie kan geven van het aantal werknemers in uw bedrijf, is compleet ongeloofwaardig (NPO p.23). U gevraagd hoeveel mensen in uw kantoor werkte, verklaarde u enkel "het was een groot kantoor, ik heb geen idee" (NPO p.22) U verklaarde dat er in het bedrijf nog andere secretaresses werkzaam waren, maar dat u niet veel gaf om de anderen en dat u gewoon binnen kwam, uw werk deed en terug buitenging. U gevraagd met welke mensen u nog zoal moest samenwerken, en wie zoal uw collega's waren verklaart u gewoonweg "nee" (NPO p.9). U verklaarde dat er naast uw kantoor andere kantoren waren, die zich met andere thema's bezighielden, dat er een receptioniste was die u telkens opbelde wanneer de klanten zich aanmeldden. U gevraagd hoe het komt dat u geen enkele naam kent van andere collega's in uw bedrijf, verklaarde u dat u geen vriendelijk persoon was met iedereen die er werkte en dat u verkoos om gereserveerd te zijn, dat u niet echt contact maakte en niet graag vriendschappen maakt met vrouwen. Uiteindelijk noemt u de voornaam van één collega, een man van de verzekeringsmaatschappij in het gebouw, genaamd 'W. (...)' (NPO p.23). Tot slot, wanneer u gevraagd wordt naar een zeer concrete en gedetailleerde beschrijving van uw kantoor en uw werkruimte, blijft u zeer op de vlakte en komt u niet verder dan een analogie te trekken met de kantoren en ruimte-indeling op het CGVS (NPO p.22)."

Verzoekster voert aan dat zij heeft uitgelegd dat zij voor de advocaat A. Z. G. C. "zijn meetings, zijn reizen en de meetings met de cliënten die hij ontving inplande, ook meetings in verband met de partij waartoe hij behoorde" en dat ze zich ook bezig hield met "public relations activiteiten", waarmee zij activiteiten bedoelt "zoals naar de bank gaan, facturen betalen, rekeningen betalen of soms internet betalen". Van iemand die daadwerkelijk als enige secretaresse deze activiteiten doet voor een advocaat met wie zij samen als enige voor een bepaald departement in een bedrijf werkte, kan nochtans verwacht worden dat zij concrete voorbeelden kan geven van zaken die behandeld werden op de juridische dienst waar zij werkte en dat zij informatie kan geven over de klanten van deze advocaat. Verzoekster erkent echter "dat ze niet veel afwist van de problemen van de cliënten". Haar lage wedde – die zij overigens niet staaft aan de hand van concrete loonbrieven die zij ontving, doch wel tracht te staven aan de hand van algemene informatie over gemiddelde salarissen in Luanda (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 3) – en louter ondersteunende functie bieden hiervoor geen verschoning. De Raad benadrukt hierbij dat verzoekster volgens haar verklaring gedurende drie jaar als enige de secretaresse was voor een advocaat en dat zij met twee samen de enigen waren die voor een bepaald departement in hun bedrijf werkten. Er wordt van haar niet verwacht dat zij juridische details of finesses van concrete zaken uit de doeken doet, doch louter dat zij een concreet voorbeeld kan geven van zaken die behandeld worden op de juridische dienst waarvoor zij verklaarde te werken of dat zij informatie kan verschaffen over de klanten van de advocaat voor wie zij verklaarde te werken. Dat in juridische zaken een zekere mate van discretie niet als ongewoon kan worden aanzien, biedt geen verschoning voor de vaststellingen dat verzoekster er niet in slaagt om een concreet voorbeeld te geven van zaken die behandeld worden op de juridische dienst waarvoor zij verklaarde te werken of om informatie te verschaffen over de klanten van de advocaat voor wie zij verklaarde te werken en al zeker niet voor de vaststelling dat verzoekster niet eens enkele namen kan noemen van haar collega's in het bedrijf waarvoor zij drie jaar verklaart te hebben gewerkt en zelfs geen enkele indicatie kan geven van het aantal werknemers in dat bedrijf.

Aldus slaagt verzoekster er niet in de voorgaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de samenwerking tussen verzoekster en de advocaat A. Z. G. C. blijkt verder uit de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

"U verklaarde dat uw baas A. (...) woonde in de wijk Nova Vida in Luanda (NPO p. 16). Het bedrijf van uw baas F. L. (...) was gelegen in Maianga (NPO p. 8). In de door u neergelegde documenten, met name de referentiebrief van uw baas, staat dat u werkzaam was als zijn secretaresse van 2015 tot 2018 voor het bedrijf F. L. (...), hetgeen reeds een andere schrijfwijze is dan wanneer u het noteerde op het CGVS ("F. (...)" zie NPO – vastgeniet blad "geschreven notities VZ"). In de brief staat verder het volledige adres van F. L. (...): (...). Uit informatie ter beschikking tot het CGVS, blijkt echter dat dit exacte adres niet de

zetel is van het bedrijf F. L. (...), maar wel de woonplaats van "uw baas" (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – *Diario da Republica* 24/08/2015 p.15409). De door u neergelegde brief van uw baas heeft bovendien een geringe bewijswaarde. Niet alleen is het door u neergelegde document slechts een kopie en is het dus gemakkelijk te vervalsen met allerhande knip- en plakwerk en kan het bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt, het werd bovendien opgesteld op uw vraag om dit aan te wenden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en heeft aldus een gesolliciteerd karakter. Ook zijn de verklaringen in de brief uiterst summier. Het vermeldt slechts dat uw baas A. (...) sinds 9 februari 2019 in Zweden verblijft omwille van dezelfde problemen/ politieke vervolging. Verder biedt hij zijn excuses aan voor het risico dat hij voor u veroorzaakte en het misbruikt dat u hebt geleden door toedoen van de staatsveiligheid. Het document geeft echter geen enkele bijkomende informatie over de politieke activiteiten van uw baas die tot de vervolging zouden hebben geleid en vermeldt slechts dat hij betrokken was in de Angolese politie in de UNITA partij sinds 1988. Gezien uw baas geboren is in 1973, betekent dit dat hij zich reeds op de leeftijd van 15 jaar aansloot bij UNITA, hetgeen ten minste opmerkelijk is te noemen."

Voor zover zij laat gelden dat de adjunct-commissaris niet bewijst dat er wat betreft de referentiebrieven van de advocaat A. Z. G. C. sprake van vervalsing zou zijn, lijkt verzoekster er ten onrechte van uit te gaan dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De adjunct-commissaris en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit of wanneer deze een gesolliciteerd karakter vertonen. Waar verzoekster nog verwijst naar het arrest nr. 261 886 van 8 oktober 2021 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. Voorts dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C. in het bedrijf F. L. werkzaam was. Dat verzoekster ook door Zweden afgeleverde identiteitsdocumenten van de advocaat A. Z. G. C. heeft neergelegd, toont aan dat zij met deze man in contact staat, doch niet dat zij gedurende drie jaar voor hem gewerkt heeft, laat staan dat zij omwille van dit werk problemen heeft gekend met (leden van) de Angolese staatsveiligheid.

Waar verzoekster het verschil in schrijfwijze van het bedrijf waarvoor zij verklaart te hebben gewerkt tussen de referentiebrieven van de advocaat A. Z. G. C. en haar eigen notities afdoet als "*onbeduidend*" en stelt dat dit geen enkel verschil dient uit te maken in de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, beperkt zij zich tot het louter minimaliseren ervan, doch zij slaagt er niet in deze tegenstrijdigheid, die steun vindt in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. Naast haar gebrekkige kennis van de taken, klanten en collega's van het bedrijf waarvoor zij verklaart te hebben gewerkt, ondermijnt haar foutieve spelling van de naam van dit bedrijf eens te meer de geloofwaardigheid van haar verklaringen voor dit bedrijf gewerkt te hebben.

Wat betreft de overwegingen in de bestreden beslissing over het adres van het bedrijf waarvoor, dan wel van de advocaat voor wie verzoekster verklaart te hebben gewerkt, stelt de Raad vast dat de stukken waarop de adjunct-commissaris zich daarvoor baseert zich in het administratief dossier bevinden (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'landeninformatie', nr. 9, *Diario da Republica*). Verzoekster stelt in haar verzoekschrift zich het recht voor te behouden om hier verder standpunt over in te nemen in een later stadium, doch de Raad stelt vast dat zij dit voor het sluiten van de debatten niet heeft gedaan, hoewel zij in de mogelijkheid was om inzage te krijgen in de stukken van het administratief dossier.

Aldus slaagt verzoekster er niet in de voorgaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Hoe dan ook maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij persoonlijk gevisieerd zou worden door (leden van) de Angolese staatsveiligheid omwille van de politieke activiteiten van de advocaat A. Z. G. C. voor de oppositiepartij UNITA. Hierover wordt in de bestreden beslissing nog terecht als volgt gesteld:

"Afgezien van uw baas die zogenaamd lid zou zijn van UNITA, hebt u geen enkele band met deze partij, noch bent u zelf betrokken in enige politieke activiteiten (NPO p.17). Uw kennis van UNITA en van de

activiteiten van uw baas bij UNITA is uiterst beperkt en zelf stemde u tijdens de laatste verkiezingen in 2017 voor de regerende partij MPLA (NPO p. 18). U verklaarde dat u te weten kwam dat uw baas lid was van de UNITA, één jaar nadat u er begon te werken omdat hij een T-shirt aanhad van UNITA in een periode van interne partij verkiezingen. U gevraagd sinds wanneer uw baas lid was van de UNITA, verklaarde u vaagweg dat hij militant was sinds "vele jaren" en tevens de secretaris was van I. S. (...) (NPO p.17). U voegde eraan toe dat Samakuva bovendien de president zou worden van UNITA en dat het op het moment van uw persoonlijk onderhoud (op 22 oktober 2021) nog niet formeel was, maar dat het wel al geweten was. U vervolgens gevraagd wie dan de president was van UNITA toen u nog in Angola was, verklaarde u dat die persoon is overleden, het was "Jonas Malheiro Savimbi" (NPO p.17). Echter, uit de beschikbare landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Savimbi reeds overleed in 2002, maar liefst 13 jaar voor u begon te werken voor uw baas A. (...). Savimbi werd in 2003 opgevolgd door I. S. (...), die tot 2017 aan het roer stond van de partij. In 2017 gaf die laatste de fakkel door aan Adalberto da Costa (zie landeninfo). Uw verklaring dat Savimbi de president was van UNITA toen u nog in Angola was en dat Samakuva president zou worden in oktober 2021 strookt dus niet met de realiteit. Verder kon u ook niet concreet duiden wat uw baas deed als 'militant' in de partij. U verklaarde slechts vaagweg "het betekent dat je een actieve persoon bent in de politieke partij, dat je deelneemt in de manifestaties, hij was ook de secretaris van Mr. I. S. (...)" (NPO p.17). U gevraagd wat uw baas dan moest doen als secretaris, verklaarde u enkel "hij reisde veel in gezelschap van Mr. I. (...)". U gevraagd of u nog meer informatie kon geven over wat uw baas deed als secretaris van I. (...), verklaarde u echter "ik weet het niet" (NPO p. 18). U gevraagd of u nog andere mensen kent die actief zijn bij UNITA of lid zijn, verklaart u "nee" (NPO p.17). Het is opmerkelijk dat indien uw baas werkelijk zo een actief lid is bij de partij UNITA, zelfs in een UNITA T-shirt komt werken, bovendien de secretaris is van de president van de partij, dat u geen enkel andere persoon kent bij UNITA. Ook dit komt weinig geloofwaardig over. Verder is het ook bizar, dat wanneer u te weten komt dat uw baas werkzaam is voor UNITA, u zich geen enkele vraag stelt wanneer uw baas u waarschuwt dat het feit dat hij lid is van UNITA mogelijks problemen kan creëren voor u. U verklaarde "Ik ontdekte het omdat mijn baas nooit over zijn privé zaken sprak met mij, maar eens zag ik hem met een UNITA T-shirt en het was in de buurt van de verkiezing tijd. En ik zei "ah bent u bij UNITA?", en hij zei "ja, dit kan misschien problemen geven voor u, heb je daar een probleem mee"? en ik zei "nee helemaal niet, ik was gewoon curieus" en hij zei me, "ik hoop dat dit je niet beperkt om verder te werken met mij", en ik zei "helemaal niet, het is iets apart, dat is uw leven, dat is mijn leven, het was gewoon een vraag uit nieuwsgierigheid." (NPO p.17). Het feit dat u geen enkele reflectie toonde over deze opmerking van uw baas, getuigt van een grove naïviteit en komt weinig geloofwaardig over. Uw gebrek aan kennis over de politieke activiteiten van uw baas en uw gebrek aan interesse hierin is niet alleen ongeloofwaardig gezien uw positie als enige secretaresse van uw baas, ze staat bovendien fel in contrast met het feit dat de politieke activiteiten van uw baas de enige reden zijn waarom u door de Angolese staatsveiligheid werd gevisieerd. Gezien de belangrijke rol die de politieke activiteiten van uw baas hebben gespeeld in de vervolging van uw persoon door de Angolese staatsveiligheid, kan minstens verwacht worden dat u meer inspanningen zou geleverd hebben om informatie hierover te bekomen, temeer daar u nog steeds in contact staat met uw baas die in de asielpcedure zit in Zweden (NPO p.26). U verklaarde dat u na de vervolgingsfeiten in Angola tevergeefs probeerde terug in contact te komen met uw baas. Pas toen u in België was, slaagde u erin om via uw zus en uw collega W. (...), in contact te komen met uw baas, die ondertussen zelf gevlucht was en een asielpcedure was gestart in Zweden. Uw zus bezorgde u het telefoonnummer van uw baas in Zweden en u contacteerde hem via telefoon (NPO p.26). U gevraagd wat uw baas u vertelde over wat er precies gebeurd was in Angola, verklaarde u dat hij tot op vandaag nooit uitlegde wat er daar gebeurde en dat hij gewoon zei dat hij blij was dat u veilig in België was geraakt en dat hij zelf veilig in Zweden was. Verder zei hij dat het "waarschijnlijk vervolging is omwille van politieke redenen". U door de protection officer gevraagd of u geen verdere uitleg hebt gevraagd aan uw baas over wat er precies gebeurd was, verklaart u vaagweg "ik heb dit al geantwoord, hij zei dat het politieke problemen waren". U gevraagd of uw baas nog meer uitleg gaf, verklaarde u louter "nee hij deed het niet". Het feit dat u verder geen enkel detail kan geven of meer concrete informatie over de concrete "politieke problemen", of over de omstandigheden van uw baas zijn vertrek, wat er met hem was gebeurd, waarom hij dan precies moet vertrekken, zet de geloofwaardigheid van uw relaas danig op de helling (NPO p. 26)."

Verzoekster erkent in haar verzoekschrift geen enkele band te hebben met de partij UNITA, geen enkele politieke activiteiten te hebben gehad en weinig interesse te hebben voor de politiek en meent dat dit verklaart waarom ze er zo weinig over afwist. Dat verzoekster dermate weinig interesse vertoont voor de redenen waarom zij beweert gevisieerd te worden door de Angolese staatsveiligheid, doet evenwel ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid en de ernst van haar vrees voor vervolging. In tegenstelling tot wat zij lijkt voor te houden, kan van haar wel degelijk worden verwacht dat zij een minimum aan interesse aan de dag legt voor de activiteiten van de advocaat voor wie zij gedurende drie

jaar verklaart te hebben gewerkt als diens enige persoonlijke secretaresse en omwille van wiens activiteiten zij volgens haar verklaringen twee keer werd verkracht en nog steeds wordt gevisieerd door leden van de Angolese staatsveiligheid. Aldus slaagt verzoekster er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten.

Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden als volgt gesteld:

"Tot slot dient te worden opgemerkt dat het feit dat u pas twee maanden na de feiten die zich afspeelden in oktober 2018 (NPO p.8, 20) het land verliet, nota bene met een paspoort onder uw eigen naam, uw vrees ten aanzien van de staatsveiligheid danig relativeert. Ook over uw reis uit Angola legt u overigens uiterst vage en weinig consistente verklaringen af, hetgeen sterk de indruk wekt dat u zaken probeert achter te houden of de redenen van uw vertrek anders tracht voor te stellen. U verklaarde dat u Angola verliet in december 2018 (NPO p. 7). U gevraagd of dit de eerste keer was dat u uit Angola reisde verklaarde "ja" (NPO p. 13). U verklaarde verder dat u reisde met uw eigen paspoort (NPO p.19). U gevraagd of in dit paspoort ook een visum stond, antwoordde u dat het een visum bevatte voor Namibië, Portugal en Brazilië. U gevraagd wanneer u naar deze landen reisde, verklaarde u dat u naar Portugal reisde in 1998, naar Brazilië in 2010 en naar Namibië in 2017. Dit terwijl u, toen u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud door de protection officer werd gevraagd of u ooit eerder Angola verliet, verklaarde dat dit de eerste keer was (NPO p.13). U gevraagd of u een visum gebruikte voor uw laatste reis uit Angola, verklaarde u dat u de documenten nooit hebt gezien, omdat uw vriend R. (...) al uw documenten bij zich hield en u uw paspoort nooit teruggaf (NPO p.19-20). U verklaarde dat u R. (...) kende van vroeger, dat hij een heel attente persoon was en dat jullie altijd samen uitgingen, en dat hij de persoon was bij wie u zich comfortabel voelde om uw problemen te vertellen. Het is weinig overtuigend dat u uw vriend R. (...) vertrouwde om al uw documenten bij zich te houden en uw reis voor u te regelen, terwijl u anderzijds niet eens zijn volledige naam kent, of kan zeggen wat hij doet van job (NPO p. 15, 20). Verder is het zeer opmerkelijk dat u verklaarde naar 'Porto' te zijn gevlogen, maar dat u niet weet in welk land dit was en dat u zelfs beweert dat het niet in Portugal was (NPO p. 13). Uit het visumdossier toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat u een visum aanvraag voor Portugal op 24 april 2018, reeds 6 maanden voor de beweemde vervolgingsfeiten van oktober. Dit visum bevat bovendien verschillende kopieën van uw persoonlijke documenten, zoals uw paspoort en identiteitskaart, alsook verschillende documenten die door u werden ondertekend. Het feit dat u verklaart dat u de visumdocumenten voor uw reis in 2018 dan ook nooit zou hebben gezien, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoekster toont het tegendeel niet aan. Door in het middel te stellen dat een termijn van twee maanden niet ongewoon lang is, beperkt zij zich immers tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom zij meent dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Door er nog op te wijzen dat zij voorbereidingen diende te treffen voor haar vertrek, verklaart verzoekster bovendien niet waarom zij haar land van herkomst legaal, met een paspoort en visum, verliet, hoewel zij stelt te vrezen dat zij door de Angolese staatsveiligheid gevisieerd wordt. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift zich het recht voor te behouden om na inzage van het administratief dossier te repliceren op de argumenten betreffende de visumaanvraag, doch de Raad stelt vast dat zij dit voor het sluiten van de debatten niet heeft gedaan, hoewel zij in de mogelijkheid was om inzage te krijgen in het administratief dossier. Met een dergelijk summier betoog slaagt verzoekster er niet in om de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoekster neergelegde documenten:

"Ter staving van uw verzoek legde u de identiteitsdocumenten van uzelf, uw zonen en de vader van uw zoon V. (...) neer. Het dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft de documenten van uw baas uit Zweden, inclusief een kopie van zijn paspoort, kan enkel worden vastgesteld dat hij in Zweden asiel aanvraag, maar deze geven geen enkele informatie over de motieven van de asielaanvraag van A. (...), noch kunnen deze documenten staven dat u werkelijk zijn secretaresse was. De meegestuurd kopie van de lidkaart van A. (...) van UNITA, heeft slechts een geringe bewijswaarde aangezien dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken zijn. Dit document is bijgevolg onvoldoende om de lacunes in uw relaas op te vullen."

Deze motieven worden door verzoekster niet betwist, laat staan ontcracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen besluit ook de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij werkzaam was als secretaresse voor de advocaat A. Z. G. C. in het bedrijf F. L. en dat zij als gevolg van de politieke activiteiten van deze advocaat bij de oppositiepartij UNITA zou geviseerd worden door agenten van de staatsveiligheid. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door haar beweerde vervolgingsfeiten, met name de seksuele aanranding en verkrachting die zij in het kader van de bedreigingen door de staatsveiligheid zou hebben meegemaakt.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"In hoofde van uw kinderen J. J. C. B. A. (...) (O.V. (...)) (met Angolese nationaliteit) en V. D. C. B. (...) (met de dubbele nationaliteit Zweeds en Angolees) (O.V. (...)), die uw procedure volgen, vreest u bij een terugkeer naar Angola omwille van dezelfde redenen als uzelf. U haalde verder geen specifieke vrees aan in hoofde van uw kinderen ten opzichte van Angola (NPO p. 28). Aangezien uw problemen hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, kan in hoofde van uw kinderen geen risico bij terugkeer worden aangenomen."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekster het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien

op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid om haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Waar verzoekster uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. C. BUYSE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. BUYSE

D. DE BRUYN